



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus. Quid sit Theologia mystica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Quid sit Theologia Mystica.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Sicut nō loquimur hoc loco de Theologia scholastica, quæ veritati reuelata nititur, sic nec de Theologia mystica, pro vt tanquam scientia, vel virtus Theologica siue habitus supernaturalis spectari potest; sed pro vt habet, & cōmunicat vsum, & exercitium, siue fruitionem eorum, quæ speculatiuè apprehenduntur, vel etiam propter sui excellentiam, nullo ingenio assequi possunt: siue, pro vt est [fructus a Spiritus sancti, & dicit actuale charitatis experimentum, vel sentimentum, siue charitatis fruitionem, quod idem est ac gaudium.] atque ita [ipsa mystica Theologia b non est propriè scientia, pro vt scientia est habitus acquisitus, aut etiam infusus informis; qui in speculatiuum, practicumque diuiditur: imò sapientia ista nunquam informis est, sicut nec charitas. Vnde & in mystica Theologia non dirigitur iugiter sermo mentis ad Deum; sed ipsa mentis in Deum defixio, admiratio Maiestat, suspensio animi in Lumen immensum, ac æternale feruentissimum, ac quietissimum, & transformatiua, seu absorptiua inspectio Deitatis, est mystica illa Theologia, præsertim si accipiatur pro actu; si autem sumatur pro habitu, realiter idem est quod præstantissimum donum Spiritus sancti, quod sapientia nuncupatur; sumendo sapientiæ donum, non vt est donum gratiæ gratis data, de quo ait Apostolus: Alij per Spiritum datur sermo scientiæ; sed vt est donum gratiæ gratum facientis supernaturale, & infusum, cha-

ritati inseparabiliter iunctum: de quo loquitur Isaias, requiescet super eum Spiritus sapientiæ & intellectus.]

Maioris insuper elucidationis gratia [Theologia mystica est c extensio animi in Deum per amoris desiderium.] Aliter sic: Theologia mystica est motio Anagogica, id est sursum ductiua in Deum per amorem feruidum & purum. Aliter sic: Theologia mystica est experimentalis cognitio habita de Deo per amoris vnitui complexum. Aliter sic: Theologia mystica est sapientia, id est, sapida notitia habita de Deo: dum ei supremus apex affectiue potentiæ rationalis per amorem coniungitur, & vnitur. vel sic: Theologia mystica [est d irrationalis, & amens, & stulta sapientia, excedens laudantes.]

Nobis autem breuiter sit, Theologia mystica notitia contemplatiua, sapida Dei, ac diuinorum: notitia quidem, quia est proprius actus substantiæ intellectuales, in ordine vltimati boni inchoatus duntaxat; vt autem sit completus, & perfectus, additur sapida Dei, ac diuinorum. [ad beatitudinem enim non solum e requiritur visio, quæ perfecta est vltimi, & intelligibilis finis cognitio; sed etiam comprehensio, quæ finis præsentiam respicit; & fruitionem, quæ rei amantis in amato quietationem importat, & est gaudium, seu delectatio de aliquo bono; tanquam de vltimo fine.] [Amor itaque pro vt est f vehemens desiderium vitæ æternæ.] [Theologia mystica est g & quedam occultissima sapientia; quam immediatè Deus solus homi-

A 2

nem

a S. Thom. 1. 2. q. 112. a. 5. ad 4. b Dionys. Carthus. in Theol. myst. S. Dion. q. 3. a. 5. c.

c Gerson. Theol. spec. con. 28. d S. Dion. de diuin. nomin. c. 7. e S. Thom. 1. 2. quæst. 4. art. 2. c. f S. Thom. supp. em. q. 95. g Harph. l. 3. p. 1. c. 6.

nem in spiritu edocet.] & est [charitas, secundum quod est singularis quædam a amicitia hominis cum Deo.] hinc ergò mystica, seu occulta iure merito dicitur, ac habens arcana, ad sacra pertinens, silentioque veneranda. Cum autem incipientes, & proficientes, aliter Theologiæ mysticæ functiones exerceant, quam perfecti; consequenter dicendum est,

Theologiam mysticam secundum hanc summam practicam, diuidi in duas partes, seu modos, scilicet in modum operandi naturaliter, & in modum operandi supernaturaliter.

ARTICVLVS TERTIVS.

Duplicem esse Theologorum traditionem, alteram quidem occultam & mysticam: alteram planam, & notio-rem: & illam quidem signis contineri, atque perficiendi vim habere: hanc sapientiæ studiosam esse, & demonstrandi habere vim: atque hanc quidem probare, & confirmare eorum quæ dicuntur, veritatem, illam autem efficere, & collocare in Deo obscuris, & quæ doceri non possunt modis, & instructionibus: non enim more hominum, & medio interiecto, sed purè & sanctè; ac more humano superiore, & efficaciter sua considerat;] non est illa, quam hoc loco intendimus, distinctio. Nostri enim instituti non est; de plana & notiore illa, quæ hodie scholastica dicitur tractare; sed contemplationis diuinæ, ordinatam prosecutionem, ab infimis usque ad supremos huius vitæ status, tradere. Per se autem [Theologia mystica du-

plicem cibum *c* apponit, alterum firmum & stabilem, alterum liquidum, & profluentem; solidum quidem cibum significare arbitror, mentis participem, stabilemque, ac eodem in statu manentem perfectionem; qua diuinarum rerum participes fiunt sensus illi mentis, perstantem, potentem, singularem, indiuiduamque scientiam. Liquidum autem, fluxionem quæ vim habet diffusionis, & foras excurrere studet. Varijsque etiam, ac multis, & diuiduis, eos qui educuntur pro captu & modo suo, ad simplicem, stabilemque Dei scientiam, benignè deducit.] Et ex tali pariter cibo [duplex cordis munditia progignitur; Vna *d* quidem præambula, & dispositiua ad Dei visionem; quæ est depuratio affectuum, ab inordinatis affectionibus. & hæc munditia cordis fit per virtutes, & dona; quæ pertinent ad vim appetitiuam. alia verò munditia cordis est, quæ est quasi completiua, respectu visionis diuinæ. & hæc quidem est munditia mentis depurata à phantasmatis, & erroribus: vt scilicet ea, quæ de Deo proponuntur, non accipiantur per modum corporalium phantasmatum.] [diuinis enim viris sacrarum rerum radius, quod spiritali cognatione teneantur, sincerè ac per se, re nulla *e* interiecta collucet, mentisque eorum captum, planè odore perfundit.]

Et secundum hæc, maioris perspicuitatis gratia, totiusque negotij mystici breuitate, summam hanc practicam in duas partes duntaxat, diuidimus; scilicet in modum operandi naturaliter, id est,

a S. Thom. 2. 2. q. 23. a. 1. c. *b* S. Dion. epist. ad Tit. *c* S. Dion. epist. ad Tit. Pontif. *d* S. Thom. 2. 2. q. 2. a. 7. c. *e* S. Dion. de Eccl. hierarch. c. 4.